69

Първа лекция

от IV-а година

на

Младежкия Окултен клас.

I Лекция IV ГОДИНА

НОВИТЪ СХВАЩАНИЯ НА УЧЕНИКА.

Кратко размишление.

Тема I. "Отношение между психология,логика и етика".

Азъ ще ви задамъ единъ въпросъ:коя е съществената отличителна черта,която отличава човѣка отъ животнитѣ? /-Неговата разумность.-Човѣкъ може да изрази това,което мисли.-Човѣкътъ има стремежъ къмъ нѣщо.-Човѣкътъ може да обича Бога.-Човѣкътъ има етика, естетика и логика/-Човѣкътъ има свободна воля.-Споредъ философията, на човѣка е присщо изслѣдването на нѣщата.А у животнитѣ тѣзи нѣща се редуватъ безъ да се систематизиратъ/. Ще ви запитамъ другъ въпросъ:Каква е разликата между положителния и отрицателния пол. съ, между мжжкия и женския принципъ? /-У жената се проявява сърдечнията животъ или принципитѣ на любовьта,а у мжжа -умствения или принципа на на мждростьта.-Тѣ се различаватъ по своята пасивность и активность/.

Въ окултната наука подъ женски принципъ ние разбираме,че пасивностьта е отъ вънъ,а активностьта отвътрѣ.А мжжкиятъ принципъ е активенъ отвънъ,а пасивенъ отвътрѣ.Казватъ,че жената била пасивна Ако тя е пасивна,какъ завладѣва ума на мжжа? Какъ може да го влада, изобщо? Ако на едно дѣте умътъ му стига,за да те замотае,то не е пасивно.

Азъ искамъ да имате положителни схващания за нѣкои основни идеи.Всѣка основна идея трѣбва да е добрѣ разграничена,за да можете правилно да я приложите.Щомъ кажешъ,че си пасивенъ,то значи, че си активенъ отвътрѣ,а пасивенъ отвънъ.А щомъ кажешъ,че си активенъ венъ,то значи,че си активенъ отвънъ,а пасивенъ отвътрѣ.Вслѣдствие на това се явяватъ и противорѣчията.Онзи,който е активенъ отвънъ, смущенията и противодѣйствията ще му идватъ отвънъ.Той отвътрѣ е пасивенъ,незасегнатъ.У пасивния принципъ,смущенията ще допдатъ отъ

вътрѣ. Слѣдователно, умътъ има повече прѣпятствия отвънъ, а сърдцето има повече прѣпятствия отвътрѣ. Сърдцето е пасивно отвънъ, а умътъ е пасивенъ отвътрѣ. Сърдцето е активно отвътрѣ, а умътъ е активенъ отвънъ. Слѣдователно, тия два принципа могатъ да си помагатъ. Когато умътъ се намѣри въ противорѣчие въ своята активность, то сърдцето, понеже е активно отвътрѣ, де му дойде на помощь. Умътъ е опора на сърдцето отвънъ, а сърдцето е опора на ума отвътрѣ. Този законъ трѣбва да го разберете добрѣ. Когато се намѣрите въ смущение съ вашия умъ, трѣбва да търсите вашето спокойствие отвътрѣ. А когато сърдечно сте неспокойни, трѣбва да търсите спокойствието въ Божествения принципъ на ума. Защото сърдцето изисква винаги единъ принципъ, на който може да разчита. Щомъ сърдцето веднажъ се излѣже въ него, въ него се заражда чрѣзмѣрна активность и подозрителность. И безвѣрието не започва отъ ума, а отъ сърдцето. Безвѣрието не е родено у мжжа, а у жената. Като казвамъ "жената", разбирамъ, че безвѣрието се явява въ сърдцето. Разбира се, вие нѣма да вземете термминитѣ "мжжъ" и "жена" че се отнасятъ до васъ, но само да боравите съ принципитѣ. Дѣва или дѣвица изразява принципа въ своята чистота. Когато говоримъ за жената въ нейния първоначаленъ принципъ, ние казваме дѣва, което значи Божествена. А мжжъ, или човѣкъ или мжасъ, значи сянъ на мждростьта. Той е изразъ на Божествената свѣтлина или Божествената мждрость. Слѣдователно, у човѣка тия два принципа едноврѣменно се допълватъ: единиятъ принципъ е активенъ отвътрѣ, а другиятъ е активенъ отвънъ. Единиятъ принципъ е пасивенъ отвънъ, а другиятъ е пасивенъ отвътрѣ.

Сега разликата между човѣка и животнитѣ зависи отъ гжстотата на тѣхната материя. Материята, отъ която животнитѣ сж създадени е по-гжста. Слѣдователно, въ свѣта на животнитѣ прониква по-малко свѣтлина. Затова и тѣхнитѣ разбирания за живота и нѣщата сж мѣгляни. не сж тъй ясни, както у човѣка. Окултиститѣ считатъ, че животнитѣ сж

подъ 13 сфера.Значи,има да чакатъ дълго врѣме,докато се повдигнатъ. За тѣхъ сега нѣма условия да се повдигнатъ.Де ви запитамъ другъ единъ въпросъ:Защо природата е поставила скѫпоцѣнитѣ камѣни вѫтрѣ въ земята?тамъ да се образуватъ? Мислите ли,че у кристалитѣ има извѣстна интелигентность? По какво сѫдимъ за интелигентностьта на едно сѫщество? Като гледаме хѫщата на единъ човѣкъ,прозорцитѣ,стоята и всичко наоколо,по това сѫдимъ вече за неговата интелигентность. Ако гледаме изработката на нѣкой прѣдметъ или нѣкоя статуя отъ нѣкого,ние сѫщо сѫдимъ за степеньта на неговата интелигентность.Това е общо.Кристалитѣ,които сѫ се образували въ земята,и тѣ иматъ своя интелигентность.Тѣ разбиратъ законитѣ на свѣтлината и сѫ научили начина за възприемането ѝ.Всѣки единъ кристалъ е възприелъ точно тази свѣтлина,която е необходима за неговото развитие.Окултиститѣ поддържатъ,че кристалитѣ се раждатъ и зрѣятъ въ земята тѣй,както и плодовеѣ.Но кристалитѣ сѫ много голѣми егоисти.Голѣмо щестлавие и гордость има въ тѣхъ.И понеже сѫ толкова горделиви,турени сѫ на такава голѣма дълбочина въ материята,за да обуздава тѣхната гордость.И виждате колко сѫ твърди тѣ.Въ тѣхъ нѣма мекота.Трѣбва дълго врѣме да ги шлифовате,за да ги направите гладки.Въ туй отношение кристалитѣ показватъ първичната причина за човѣшкото падане.Бихъ желалъ нѣкой отъ васъ да опише краскитѣ на по-важнитѣ скѫпоцѣнни камѣни. Нѣкои отъ вашитѣ идеи иматъ връзка и отношение съ кристалитѣ.Не мислете,че кристалитѣ сѫ само въ земята.Туй,което е въ земята е и у васъ.Трѣбва да знаете,всичко,което сѫществува въ природата,сѫществува и въ вашето тѣло.Всички растения,които сѫществуватъ по земята, всички бубулечки -сѫществуватъ и въ тѣлото ви.Нѣкой вълкъ се изпречи въ вашия умъ и ви развали всичкото настроение,изѣде ви нѣкоя овце и ви създаде цѣла катастрофа.Вие се занимавате съ вълцитѣ на физическия свѣтъ,но съ своитѣ вълци не се занимавате.Щомъ единъ вълкъ изѣде една овца въ своя животъ,ще почувствувате една голѣма болка въ

сърдцето си. Ти мислишъ за другитѣ вълци, а за твоитѣ вълци не искашъ да направишъ нищо. Другъ пжть нѣкоя мечка изяде една отъ твоитѣ крави вжтрѣ въ тебе, или нѣкой паякъ хване нѣкоя муха вжтрѣ въ тебе -всичко това трѣбва да го изучавате. Това е една цѣнна наука. Ще почнешъ да обуздавашъ всичкитѣ животни въ себе си. Това сж символи, това сж идеи, това сж течения на онзи Божествения животъ, който иде отъ много направления. Човѣкъ е сглобенъ отъ множество отдѣлни сили. Това сж рѣкички, които сж образували човѣка. Азъ опрѣдѣлямъ това нѣщо тъй: животнитѣ и растенията, които сжществуватъ на земята, това прѣдставлява човѣка, разложенъ на неговитѣ части. Всички тѣзи части, събрани да живѣятъ въ едно тѣло плюсъ една монада, която ги ржководи, това е човѣкътъ. Нали тази идея прокарва и Лайбницъ? Значи въ човѣка има една централна монада и много други монади, само че тия монади не сж на еднаква степень на развитие. Тѣ сж сжщества съ голѣмо разнообразие въ развитието си. Ония животни, които сж свирѣпи рѣпи въобще се намиратъ въ една крайно гжста материя. Отъ това се образува повече търкане, повече топлина, чиитѣ закони тѣ не сж научили и вслѣдствие на това изявяватъ своята грубость. Азъ мога да разгнѣвя когото и да е отъ васъ безъ думи. Прѣдтавете си, че обѣщая на нѣкого отъ васъ едни хубави дрехи и кажа: слѣдъ два мѣсеца ще ги имате. Вие чакате, обаче, дойде Коледа, и азъ още не ви дамавъ дрехитѣ. Вие веднага кипвате. Какъ тъй азъ да не си седя на обѣщанието? Че какъ тъй! Обѣщанието не е нѣщо материално. Защо то да произведе въ васъ едно кипване? Слѣдователно, когато нѣкой ви обѣщае нѣщо, вие считайте като че нищо не ви е обѣщавалъ, за да бждете самостоятелни. Дали ще ви дадатъ или не-нека ви бжде безразлично. Като ви дадатъ дрехитѣ да ги облечете, само тогава се зарадвайте малко. А това, че ви сж обѣщали дрехи -не туряйте тази мисъль въ ума си. Защото, ако вие мислите за обѣщанието, вие ще си създадете една пакость за душата. Този, който ви е обѣщавалъ, оставете той да мисли за обѣщанието,

защото това е негова идея,която трѣбва да реализира.Оставете той самъ да изработи своята идея.А вие се радвайте на онзи плодъ,който ще принесе.Не отивайте постоянно при него да го питате кога ще дойдатъ дрехитѣ.Отъ дрехитѣ съвсѣмъ не трѣбва да се интересувате. Другъ примѣръ за сжщата идея.Да допуснемъ,че нѣкой ви каже,че ви обича.То е сжщото.Значи,обѣщалъ ви е нѣщо.Праща ви рокля,шапка,обуща,и ви казва:"Азъ ви обичамъ".Вие ги вземате и си казвате:Е,той ме обича! Не,забравете това.Тази мисъль е негова.Нека стои у него. Ако той ви обича,той се повдига съ това,нищо повече! Вие се радвайте,че тази мисъль или това чувство работи у него.Когато нѣкой ме обича,азъ ще му се радвамъ тъй,както когато нѣкой цигуларь ми свири.Азъ ще седна при него да го слушамъ и ще се радвамъ,че той ми свири.Значи той като свири,азъ мога да се радвамъ на неговото свирене тъй,както той се радва.Чувството,което той има къмъ мене,може да роди въ мисъльта ми нѣкоя нова идея.Азъ може да нѣмамъ тази техника при свиренето,но може да имамъ музикално схващане и ще мога да се ползувамъ само като слушамъ.Сега,при вашитѣ стари възгледи за живота,ще имате и тия нови схващания.Ще правите опити съ тѣхъ. Първиятъ опитъ,който трѣбва да направите тази година е опитътъ да контролирате извѣстни ваши мисли,които могатъ да ви раздразнятъ.Да кажемъ,имате една мисъль,която може да ви напакости,да ви спре 10 години въ вашето развитие.Е хубаво,защо не спрете тази мисъль? Спри я,а не послѣ да страдашъ,да плачешъ? /-Какви сж тѣзи мисли?/ Другъ пжть конкретно ще се спра да говоря върху тѣзи мисли,които ни спѣватъ.Сега разбирате ли това,което ви говоря тази вечерь? То е нѣщо много деликатно.То е нѣщо мощно.То е едно изкуство,което трѣбва да усвоите.Едно отъ великитѣ изкуства въ свѣта е да се владате, когато вие искате.И не мислете,че то може да стане изведнажъ.То е, както онзи цигуларь,който сега учи.Най-напрѣдъ учи първа позиция, послѣ втора,трета,че послѣ упражнения,упражнения,упражнения.И слѣдъ

като искаря всичкитѣ необходими упражненія,може да стане виртуозъ. И тогава,като излѣзе прѣдъ публиката,да изсвири нѣщо хубаво,а не тия обикновени упражненія.Човѣкъ,който прави опити да се самовладѣе,това сж все упражненія.Колко пити тия упражненія нѣма да може да ги изпълните! Даже и най-видниятъ цигуларъ,прѣди да свири нѣкое хубаво парче прѣдъ публиката,той се упражнява дни три часа,дълго врѣме повтаря единъ и сжщъ пасажъ,и все пакъ вие виждате,че всички тонове не сж достатъчно ясни.Единъ тонъ е ясенъ,другъ не.И колко пити той да се умори,докато тоноветѣ станатъ отчетливи и ясни! Нѣкой пътъ прѣститѣ му се умораватъ,и той ги маха,маха.Мислите ли вие,че когато искате да се въздържате,че не можете изведнажъ да постигнете това изкуство? Ако кажете:азъ отъ сега нататъкъ нѣма да се гнѣвя,ще издържите ли? Кажешъ ли така,утрѣ ще се разгнѣвишъ четири пити до обѣдъ,въ вторникъ -седемъ пити,а въ срѣда -10 пити. Азъ гледахъ веднажъ единъ господинъ,иска да свири,но иска да снеме транспиранта.Сваля го,сваля го,не може да го свали.Догнѣвя го, дръпна транспиранта и го хвърли на земята,обаче,прозорецътъ си остана отворенъ.Той се наведе,вдигна го и отново го тури на мѣстото.Този човѣкъ не е нѣкой простакъ,ученъ човѣкъ е,но защо хвърли този транспирантъ? Той се разгнѣвява:какъ така този транспирантъ да не извърши неговата воля! Транспиранътъ казва:за мене е безразлично дали се гнѣвишъ или не? И наистина,той вижда,че нѣма причини да се гнѣви и взема та закрѣпва транспиранта.

Този гнѣвъ може да се избѣгне.Причината на този гнѣвъ произтича отъ чувството скритность.Той иска като свири да бѫде скритъ въ стаята си -да го не видятъ отъ вънъ.Ако той нѣмаше чувството на скритность,нѣмаше да има нужда отъ транспирантъ,и щѣше да избѣгне единъ случай на разгнѣвяване.

Скритность сжществува и вътрѣ въ природата.То е едно чувство,отъ което се зараждатъ идеитѣ.Човѣкъ трѣбва да бѫде скритъ

до известна степень,да крие известни чувства,защото въ скритностьта зрѣятъ тия чувства,които сж необходими да се достигне съвършенство.Въобще,у страхливитѣ хора скритностьта е по-силна,а у смѣлитѣ - по-слаба.

Сега,въ дадения случай,вие трѣбва да се убѣдите въ това, че всички необходими условия за вашето растене или цвѣтие се намиратъ въ самитѣ васъ.Тѣмъ съществуватъ тѣ.Извънъ тази възможность, която се крие въ васъ,остава единъ външенъ плюсъ -той е на живата природа или на Бога.Тъй както слънцето иде и спомага на онія зародиши,които сж въ земята,да израстнатъ,така и въ човѣшката душа природата или Богъ иде и възраства всичко у него.Окржжаващата срѣда около насъ,другитѣ същества и тѣ сж до известна степень помощници,тукъ или тамъ,и могатъ да ни помогнатъ.Въ нѣкои случаи,обаче,не могатъ да ни помогнатъ.За примѣръ,колко души въ живота ви могатъ да ви помогнатъ? Малцина сж,които могатъ да ви помогнатъ. Разбира се,въ този случай ще се пазитъ отъ едно противорѣчие,което може да се роди въ вашата душа: когато се саморазвивате,не изключвайте хората отъ себе си.Законътъ е слѣдующиятъ: всички животни,всички растения,минерали,кристали,които сж вътрѣ въ васъ, едноврѣменно и всички души,които съществуватъ въ свѣта,не само че си иматъ отражение въ васъ,но си иматъ и прѣдставители въ васъ. Всѣки единъ човѣкъ,кждѣто и да е,има единъ живъ прѣдставитель вътрѣ въ васъ.Ти не търси да срѣщнешъ този човѣкъ отвънъ,а търси малката игла на Витоша.Този,малкиятъ човѣкъ,все ще го намѣришъ нѣкждѣ вътрѣ въ тебе и съ него ще се разговаряшъ.Тогава вие ще се намѣрите въ слѣдното положение: въ единъ разказъ отъ Волтера се говори за нѣкаква французка експедиция,която отива да изслѣдва сѣвѣрния полъ съ съ параходъ.Едно интелигентно същество рѣшило по това врѣме да изслѣдва слънчевата система,та,като отивало къмъ слънцето,слѣзло и на земята.То стигнало на нашитѣ океани и водата дошла до колѣнѣтѣ му.Като видѣло единъ параходъ,това интелигентно

ехщество взело палахода съ хръститѣ на ржката си,а съ едни малки щипци хванало единъ французинъ.Слѣдъ като влѣзло въ контактъ съ него,почнали да се разговарятъ и то се очудило,че това малко ехщество било толкова умно,та могло да прави такива научни изслѣдвания. Така трѣбва да направите и вие.Ще хванете това малко ехщество,което е вхтрѣ въ васъ съ щипцитѣ си,и ще се разговаряте съ него.То е много умно. Волтеръ въ този си разказъ,въ една хумористична форма прѣдава една истина.

Първиятъ законъ е: нѣма да отричашъ никой човѣкъ извънъ себе си.Вие казвате за нѣкого:азъ не искамъ да зная нищо заради него.Не,не казвай тъй! Кажи си: азъ искамъ да зная нѣщо за този човѣкъ.Азъ ще намѣря неговия другарь,който живѣе вхтрѣ въ мене въ миниатюрѣ и ще го питамъ какво има да ми разправя.Туй,малкото ехщество ще ни разправи самата истина,когато външниятъ човѣкъ нѣма тия условия.Този човѣкъ отвънъ и да иска да ми каже истината,не може.Тъй както сж създадени сега хората нѣматъ условия да се разбиратъ отвънъ,но вхтрѣшно могатъ.Азъ не съмъ срѣщналъ до сега нито единъ човѣкъ,който може да каже истината.Малцина сж тия хора,които могатъ да казватъ истината.А другитѣ все хъкатъ-мъкатъ,заобикалятъ.За да изнесе една истина,той отъ тукъ ще обиколи,отъ тамъ ще обиколи,не върви по права линия,тъй по Божественому.Въ историята Толстой е единиятъ,който е изнесълъ въ своята изповѣдь истината тъй,както трѣбва.Вториятъ е св.Августинъ.Има и други нѣкои,но тия двамата сж главнитѣ.

Всички вие трѣбва да бѫдете чистосърдечни.Като дойде тази чистота,да можете въ себе си да говорите истината,а не отвънъ. Толстой се изповѣда не прѣдъ външния свѣтъ,а прѣдъ себе си,за да възстанови своя миръ,за да възстанови връзката между Богя и своята душа.Тази негова изповѣдь стана достояние и на цѣлия свѣтъ,обаче,той се изповѣда прѣдъ себе си.

Сега като говоримъ за изповѣдь,не разбирамъ изповѣдь прѣдъ външнитѣ хора,а прѣдъ себе си,прѣдъ нашата душа,за да възстановимъ връзката между Бога и насъ.За да се възстанови тази връзка,всичко трѣбва да бѫде изложено на Божествената свѣтлина.Е кажете вие:защо да не изложите всичко прѣдъ Бога? Ако Богъ е отворилъ вашитѣ очи,ималъ е туй довѣрие да ви покаже небето и всичкитѣ тия възможности,които Той е създалъ за васъ,всички ония блага,които ви очакватъ,всичката онази грижа,която има за васъ,не заслужава ли и

Сега, като говоримъ за изповѣдь, не разбираме изповѣдь прѣдъ външните хора, а прѣдъ себе си, прѣдъ своята душа, за да възста-новимъ връзката между Бога и насъ. За да се възстанови тази връзка, всичко трѣбва да бѫде изложено на Божествената свѣтлина. Е, кажете вие: защо да не изложите всичко прѣдъ Бога? Ако Богъ е отворилъ вашитѣ очи, ималъ е туй довѣрие да ви покаже небето и всичкитѣ тия възможности, които той е създалъ за васъ, всички онія блага, които ви очакватъ, всичката онази грижа, която има за васъ, не заслужава ли и вие да бѫдете спрѣмо Него тъй, както Той е спрѣмо васъ? Защо не? Ще имаме къмъ Бога сѫщитѣ отношения, каквито Той има къмъ насъ - нито повече, нито по-малко. Той има отношения къмъ насъ, като Богъ, а ние ще имаме отношения къмъ Него като човѣци. Моитѣ отношения къмъ Бога ще бѫдатъ тъй прави, както моята душа може да ги опрѣдѣли. Туй е възможно и то е красивото въ свѣта! Щомъ дойде до това положение, човѣкъ се усѣща мощенъ, а прѣди това той е билъ малодушенъ, страх-ливъ, но рѣши ли веднажъ да изправи отношенията си къмъ Бога, той става герой, въ неговия умъ дойде свѣтлина, въ душата му настава единъ миръ, той расте прѣдъ себе си и казва: всичко е възможно. Този човѣкъ е прозрѣлъ вече Божествената свѣтлина, той е прѣдъ лицето Й.

Сега, запримѣръ, ако вие идете въ Германия, Англия или Аме-рика, кѫдѣто хората сѫ материалисти, и погледнете нѣкого, ако той е германецъ, де ви каже: "Господине, защо ме гледашъ! Защо ме фиксирашъ?" Ако е англичанинъ, де се дуелирате. Вие трѣбва да се пазите отъ та-кива хора. Съврѣменнитѣ хора сѫ тъй материалисти, че ги е страхъ да не би да проникнешъ въ тѣхната душа. Какво ще проникнешъ! Страхъ ги е да не проникнете въ тѣхнитѣ дребнавости, а всичкитѣ имъ дребнаво-сти не струватъ нито една луда тютюнъ.

Вземете сега закона на обичьта. Обичьта има положителенъ Л.О. и П.О. и отрицателенъ полюсъ $О^{Т}$. Заражда се въпросъ: $О^{Т}$.О [illegible] защо човѣкъ трѣбва да обича? -За да се прояви. Сѫще-

ствуването,животътъ не може да се прояви безъ обичъ.Животъ безъ обичъ нѣма.Първиятъ актъ на живота е обичътъ.За да покажешъ,че живѣешъ,трѣбва да обичашъ.И слѣдователно,първата стъпка на обичъта е къмъ единъ прѣдметъ.Намѣришъ една ябълка,взимешъ я,гледашъ я, обичашъ я.При отрицателния полюсъ пакъ има обичъ.Отрицателниятъ полюсъ на живота винаги прѣдставлява областьта,въ която животътъ може да се прояви.Значи,за да се прояви живота,трѣбва да има кого да обичате.И най-първо,човѣкъ обича себе си.Той не започва съ другитѣ,той обича себе си,тѣлото си:яде и пие.А слѣдъ врѣме той вече си допуща да обича и другиго отвънъ.Значи,той може да обича още единого.Той най-първо привлича всичко къмъ себе си,само расте.Като се развие,като забогатѣе,тогава допуща,че може да обича още единого вънъ отъ себе си.Тукъ допущане е прокарано на всѣкждѣ въ философията.Тогава човѣкъ се раздвоява.

Защо се раздвоява човѣкъ? Това е единъ философски въпросъ. Думата "раздвоявамъ" въ какъвъ смисълъ я употрѣбявате въ езика си?

Женскиятъ принципъ,който билъ първоначално у мжжа,у човѣка,мжжътъ не е можалъ да го завладѣе,понеже този принципъ е билъ активенъ отвътрѣ,а пасивенъ отвънъ,а човѣкътъ -мжжътъ- е билъ пасивенъ отвътрѣ,а активенъ отвънъ.Понеже човѣкъ по естество е двоякъ, то този принципъ,вториятъ /женскиятъ/ е прозрѣлъ и видѣлъ външнитѣ нѣща.Неговата външна пасивность се прѣвърнала на външна активность, а на вътрѣшна пасивность.И вслѣдствие на това,този принципъ се отдѣлилъ отъ човѣка,напусналъ го,излѣзалъ навънъ.Такова било положението на Адама.Този принципъ,който излѣзълъ отъ мжжа,не се върналъ вече.Ето защо и до днесъ виждаме между мжжа и жената не съществува хармония.Между тѣхъ има вѣчно състезание.Дѣто казватъ,че любовь не може да съществува между тѣхъ,вѣрно е.Любовьта не е нѣщо външно.Най-първо този принципъ трѣбва да се върне вътрѣ,да стане отвънъ пасивенъ,а активенъ отвътрѣ,да си вземе първото положение.

А сега и жената е активна и мжжът е активенъ. Затуй, при сегашното състояние, не е възможно никакво възпитание и никаква култура. Сега, това, което ви говоря, не се отнася до васъ. Вие сте само проявление на принципа, а ние говоримъ за общия принципъ. Туй, за което ви говоря, вие ще го намърите въ себе си. Тогава може да кажете: Женъ не ми трѣбва мжжъ. Не, противорѣчието ще дойде. Ти имашъ сърдце, имашъ и умъ, тѣ сж двѣ различни състояния, затова не можешъ да ги отречешъ. Ако твоето сърдце обикне извѣстенъ прѣдметъ отвънъ, то става активно. Сърдцето не трѣбва никога да се интересува за нѣща отвънъ, то трѣбва да се интересува само отъ вжтрѣшни работи. Онова сърдце, което се интересува отъ външни работи, то е опорочено. И онзи умъ, който се интересува отъ външния животъ, и той е изопаченъ умъ. Ти не трѣбва да отричашъ своето сърдце или своя умъ, но трѣбва да ги направлявашъ правилно, всѣки да се занимава съ своята работа.

Сега тѣзи нѣща азъ не искамъ да ги вземете като абсолютни истини. Това сж разсжждения. Вие ще ги вземете и ще ги провѣрявате и, когато дойдете да се увѣрите въ тѣхната истинность, ще работите съ тѣхъ. Тѣ сж извѣстни математически величини. Ще ги допуснемъ, ще ги докажемъ, за да видимъ възможни ли сж или не, но ще работите върху тѣхъ. Тогава може да напишемъ тъй: Ще означимъ ума съ 1, а сърдцето съ 2. Азъ бихъ опрѣдѣлилъ тъй : умътъ отвънъ е плюсъ, отвжтрѣ

1 – минусъ, а сърдцето отвънъ е минусъ, значи пасивно, а от-

– 2 вжтрѣ е плюсъ, значи активно. Ще запомните слѣдното: щомъ вашето сърдце обикне извѣстни прѣдмети или вещи отвънъ, непрѣменно ще паднете въ извѣстно изкушение. Защо? Защото тази вещь вие не можете да я владѣете – първото нѣщо. Ако сърдцето ви обикне човѣкъ, и той ще иска да бжде самостоятеленъ, слѣдователно, и него не ще можете да владѣете. Вие, като обикнете нѣкого, все искате да го владѣете, а това е невъзможно. Това, дѣто нѣкой казва, че може да държи нѣкого подъ свое влияние, това сж празни думи. Казватъ, че слън-

цето има гравидна сила и влияние,могло да привлича.Добрѣ,вземете слѣдния фактъ прѣдъ видъ:извѣстна комета приближава близо до слънцето,приближава се,приближава,но слѣдъ това се завърти силно,вдрѣпне се и отиде въ пространството.Питамъ: ако слънцето тъй силно влияе,защо не я задържи или спре при себе си,ами тази комета си замипава въ пространството? Значи,има и друго нѣщо въ свѣта,което движи тѣлата.Ако една комета е отивала къмъ слънцето,да кажемъ,има си други причини,не е слънцето факторътъ.Има и други центрове,които дѣйствуватъ невидимо.И,ако ние въ даденъ случай се приближаваме къмъ нѣкой човѣкъ,това показва,че той ни влияе,привлича ни.Ние ще дойдемъ около него много близко,можеб би,той ще ни нагорещи,ще ни придаде отъ своята идея,но същеврѣменно ние ще си очертаваме единъ свой пѫть и ще се изгубимъ въ пространството,т.е. нѣма да се изгубимъ въ пространството,но ще продължимъ своя прѣдначертанъ отъ Божествените сили пѫть.Ти можешъ да се влияешъ отъ тукъ,отъ тамъ,но но винаги ще слѣдвашъ своя пѫть.

Значи,ние сме свободни въ своя пѫть.Всѣки единъ отъ васъ е свободенъ.Това да не ви плаши.Нѣкой казва:ще падна.Не,нѣмайте никакъвъ страхъ! Колкото близо и да дойдете до слънцето,то нѣма да ви задържи.Все таки,колкото по-близо се приближавате до слънцето,толкова по-бързо ще се движите.Послѣ пакъ ще си вземете пѫтя и ще бѫдете свободни.Други сили се грижатъ за вашия пѫть.Слѣдователно,пѫтьтъ,който ви е опрѣдѣленъ по тѣзи Божествени закони,никой не може да ви го измѣни.Може,като се приближавате при нѣкое слънце, или при нѣкоя планета - питеръ,Сатурнъ -тѣ да ви понамѣстятъ пѫтя малко,но това сѫ малки пертурбации.Въ сѫщность,никой не може да ви отклони отъ вашия пѫть.Даже и въ цѣлия космосъ нѣмаме примѣръ,дѣто нѣкоя слънчева система да е измѣнила пѫтя на друга слънчева система.Може да си указватъ извѣстно влияние,но то е обичь -допълнятъ се.Единъ пѫть една система ще влияе върху нѣкоя,другъ пѫть -другата

ще влияе. Туй е стабилность. Значи, пътьтъ, по който вървите, по който растете е опрѣдѣленъ -никой не може да ви измѣсти изъ вашата орбита. Но, за да растете, ще имате разни влияния. Вземете, напримѣръ, една планета указва влияние на слънцето, но и слънцето й указва влияние. Това е необходимо. Всѣко същество, което се движи, е получило своя тласъкъ отъ нѣкое по-висше същество, и то има своя точно опрѣдѣленъ пътъ. Въ този си пътъ това същество може да се приближава или отдалечава отъ много центрове, да приема даже извѣстно влияние отъ тѣхъ, но не и да измѣни посоката си. То е получило тласъкъ на движение не отъ тия центрове, които срѣща на пътя си, та да се спре при тѣхъ.

Сега да се върнемъ къмъ мисъльта. Ще знаете, че оригиналътъ на всичко е вътрѣ въ васъ, а отвънъ е само копието. Затова външното нѣма да го обичамъ като нѣщо свое. Туй, което имашъ, то е у тебъ. Пъкъ като се изгуби отвънъ, ще кажешъ: азъ имамъ оригинала му, ще го намѣря въ себе си. Отвънъ ти можешъ сама да му се радвашъ. Всичко това ние го допущаме само. Това сж допущения, математически вѣроятности, но дали е тъй или не, туй за васъ още не е доказано. Ще знаете, че всѣка една изказана мисъль, не е изгубена, тя остава написана вътрѣ въ самия човѣкъ.

Да кажемъ, че обичате нѣкого. Той прѣдставлява само една възможность, за да се прояви вашата любовь. Вие благодарете на онова съчетание, което съществува въ свѣта, че можете да проявите любовьта си. Напримѣръ, ако нѣма това бѣло платно тукъ, онзи кинематографъ може ли да отпечатва картинитѣ си? Тъй и вие благодарете, че има едно живо същество, което ще ви позира. То е пасивно. Вие върху него ще проектирате любовьта си, а то ще ви разправя за вашата любовь. Азъ като любя нѣкого, не зная колко го обичамъ. Той ще ми разправя колко го обичамъ. Ама кой? -Този отвънъ, той ще ми разправя колко го обичамъ. Защото той едноврѣменно е и отвънъ и отвътрѣ. Въ този случай

вие като обичате нѣкого,де бъдете толкова тихи и спокойни,де ви бъде безразлично дали той е при васъ или де замине въ Америка.Тия връзки се разтеглятъ,Където и да замине той,вие се радвайте на това,защото той едновременно е и вътрѣ въ васъ.

Азъ ще ви приведа слѣдующия примѣръ,за да видите разликата между физическата и духовната любовь.Майка,която обича дѣтето си физически,ако рече то да иде на разходка,тя го държи при себе си, не го пуща,казва:"не може мама,може да ти стане нѣщо".А онази майка,която обича дѣтето си духовно,тя ще го пусне,де му приготви раницата и цѣлия день ще се радва,че то отишло на екскурзия.Тя нѣма да мисли,че може да му стане нѣщо.Тази е разликата.Физическата любовь все прѣдполага нѣкои пакости,все лоши работи и тѣ се случватъ а духовната любовь ти носи хубавото и красивото.Щомъ обичаме нѣкого физически,можа да му припишемъ най-лошитѣ качества,а,ако го обичаме духовно,де му припишемъ най-добритѣ качества,най-хубавитѣ. Запримѣръ,физическата любовь ще каже:"може да му стане нѣщо","може да изяде". Да,но ти само прѣдполагашъ,а това,което ти прѣдполагашъ,я стане,я не.Щомъ обичашъ физически,то ще стане,но,ако обичашъ духовно,лошото нѣма да стане,де стане само хубавото.Духовната любовь е правилната,защото нѣма причини,които могатъ да измѣнятъ тази любовь.Тя е отъ Богественото естество.И затова Павелъ казва: "Любовьта не мисли зло,Любовьта никога не отпада". И дѣйствително тъй е.

Сега азъ ви моля да смѣните вашето платно,т.е. каквито образи имате сега,турете ги на друго мѣсто,защото върху тѣхъ новото не може да дѣйствува.Извадете сега нови листове! Туй,което азъ ви казвамъ,не трѣбва да го напечатате на вашитѣ стари листове.Де извадите нови листове и тамъ де провѣрявате тѣзи работи.Защото,ако запазите вашитѣ стари изображения и върху тѣхъ турите новитѣ,де стане цѣла каша.Нека седятъ вашитѣ образи отъ миналото,но единъ

новъ листъ ще обърнете и върху него ще отпечатате вашитѣ нови идеи върху него ще правите вашитѣ опити.

Азъ мисля да направимъ единъ микроскопически опитъ.Ще го направятъ двама ученици.Той е слѣдующиятъ: единиятъ ученикъ ще забие въ ржката на другия единъ игла на дълбочина 1 см. той ще я забие хубаво,така че да усѣти болка,и ще я извади.Другиятъ ще му каже:"Още,още забивай"!Този,комуто забиятъ иглата,ще гледа да забрави болката,да я прѣвъзмогне.Той трѣбва да се чувствува така,като че никаква игла не е забивана въ него.Въ съзнанието си да не допуща никаква мисъль,че е станало нѣщо,а да бѫде вътрѣшно тихъ и спокоенъ,като нѣкой факиръ,и слѣдъ врѣме да смята,че това е било една малка игра.

При това,не само да забрави този опитъ,но,като си спомни за него,да му е приятно,че сж забили въ ржката му игла на дълбочина 1 см.Това е единъ психологически опитъ.Разбира се,той ще стане по доброволенъ начинъ.Ще изберемъ двама отъ васъ,които искатъ.Всички нѣма да правите този опитъ.Ще бѫдете внимателни при забождането на иглата.Ще опитаме какъ работи законътъ.Малко кръвь все ще излѣзе, но опитътъ трѣбва да се провѣри.Тази кръвь ще я съберемъ на едно много чисто платъице,ще направимъ една много хубава кутийка и тамъ ще го туримъ.Послѣ ще си отбѣлѣжимъ датата и деня на опита,Това ще бѫде първиятъ опитъ върху великитѣ идеи.Тази кутийка ще се пази отъ класа като свещена.Ако опитътъ излѣзе сполучливъ,съ тази кръвь може да се направятъ и други опити,а,ако опитътъ не излѣзе сполучливъ,тогава и кръвьта не ще е толкова цѣнна.

За сега азъ ще свърша и другъ пътъ пакъ ще продължа върху този прѣдметъ.Искамъ да изясня нѣкои въпроси,прѣди да пристѫпимъ малко по-дълбоко да боравите съ тѣзи знания,които имате въ живота. На теория вие знаете много работи,но ви е необходимо дълбоко,правилно разбиране на всички въпроси.

Сега си запишете следнитѣ три правила за приложение:

1. Когато сърдцето ви изстива, че не може да обхване и
   живѣти свободата на другитѣ, -
   Продължете тогава радиуса на сърдцето си да обхване
   и подостигнѣцитѣ на хората; и продължавайте свещенния
   пѫть на сърдцето: Къмъ Бога на Любовьта, при най-голѣ-
   митѣ нещастия.
2. Когато умѣть ви се помрачава, че не можете да разберете
   и приемете извѣстни истини, -
   Удължете тогава радиуса на ума си.
   Мислете, че всичко така трѣбва да бѫде, за да се изяви
   Богъ на Вѣчностьта въ цѣлото разнообразие. Него нами-
   райте въ всичко. И продължавайте великия пѫть на ума:
   Къмъ Истината и прѣзъ най-голѣмото противорѣчие.
3. И когато волята ви се изроди въ своеволие,
   че спре своята дѣятелность въ добро, -
   Удвои тогава радиуса на волята си.
   Приеми волята като даръ отъ Бога и я посвѣти въ
   служба Нему!
   Тѣй продължавай мощния пѫть на волята -
   За проява на Божията Благость и прѣзъ най-голѣмото
   зло!

Само свѣтлият пѫть на Мъдростьта води къмъ Истината!
- Тя постоянно ни весели!

1 Лекция на
Младежкия Окултенъ Класъ
19.X.1924 година -София.